

תלמוד בבלי מסכת שבת דף פח עמוד א

ויתיצבו בתחתית ההר, אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא: מלמד שכפה הקדוש ברור הוא עליהם את ההר כגigkeit, ואמר להם: אם אתם מקבלים התורה - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם. אמר רב אחא בר יעקב: מכאן מודعا רבה לאריותא. אמר רבא: אף על פי כן, הדור קבלוה בימי אחשורי. **דכתיב קיימו וקבלו היהודים, קיימו מה שקיבלו** כבר. אמר חזקיה: מי דכתיב ממשמים השמעת דין ארץ יראה וסקטה אם יראה למה שסקטה, ואם שסקטה למה יראה? אלא: בתחילת - יראה, ולבסוף - שסקטה. ולמה יראה - כדריש לקיש, דאמר ריש לקיש: **מי דכתיב ויהי ערב ויהי בקר يوم הששי, ה"א יתרה למה לי?** - מלמד שהנתנה הקדוש ברור הוא עם מעשה בראשית, ואמר להם: אם ישראל מקבלים התורה - אתם מתקייםין, ואם לאו - אני מוחזיר אתכם לתותם ובוهو.

درש רבינו סימאי: בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע, באו שנים ריבוא של מלאכי השרת, לכל אחד ואחד מישראל קשו לו שני כתרים, אחד כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע. וכן שחתאו ישראל, ירדו מהה עשרים ריבוא מלאכי חבלה, ופירוקם. שנאמר **ויתנצלו בני ישראל את עדיהם מהר חורב.** אמר רבינו חמא בר רבינו חנינא: בחורב טענו, בחורב פרקו. בחורב טענו - כדאמרן, בחורב פרקו - **דכתיב ויתנצלו בני ישראל וגוי.**